

Ellers må jeg jo sige, at hvis man mener, at en lovlig organisation har nogle sideaktiviteter, der ikke er rare, skal man vel have lov til at registrere de aktiviteter for at forsøge at bevise, at der foregår noget ulovligt i dem.

Jeg vil gerne vende tilbage til vores diskussion om nynazisterne, hvor jeg ved, at Enhedslisten og vi plejer at være enige: Jeg vil altså meget nødtigt vente, til det korps dernede har banket folk ned, med at holde lidt tjek på det. Jeg synes faktisk, det er rimeligt, at vi gør det lidt tidligere, også selv om det officielt er en lovlig politisk organisation.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Peter Duetoft sagde, at en registrering kun er interessant, hvis den også er blevet brugt til noget.

Nu har der jo været et eksempel fra Forsvarets Efterretningstjeneste, hvor der var en ung mand, der ikke kunne blive sergent, formentlig fordi han havde været medlem af ungdomsorganisationen Rebel.

Derudover er der kommet en masse ting frem i pressen om, hvad der er blevet registreret. Og det fremgår af PET's egen undersøgelse, at medlemmer af lovlige politiske partier er blevet registreret, alene fordi de var medlemmer af disse partier.

Det kan godt være, at det ikke er blevet brugt imod dem; det ved vi ikke – hr. Peter Duetoft siger, at der er mange ting, han ikke ved – men problemet er jo netop, at der er mange mennesker, der er bange for, at den registrering kan blive brugt imod dem, at der er mange mennesker, der er bange for det overvågningssamfund, som opbygges, og at det kan afholde folk fra at gå ind i politisk virksomhed.

Det er jo derfor, vi skal have den undersøgelse og have nogle klare regler for, hvad efterretningstjenesten må, for ellers får vi et samfund, hvor folk ikke tør drive politisk virksomhed, fordi de er bange for at blive registreret og bange for, at den registrering kan bruges imod dem.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Uanset antallet er der jo ingen tvivl om, at folk er blevet registreret over en meget bred vifte, fordi de har været aktive i det ene eller det andet.

Og fordi Jyllands-Posten i dag har bragt det i fokus, ved vi jo, at den registrering, der skete, og som NATO havde pålagt os at gennemføre, skulle ske, for at man kunne sikkerhedsgodkende folk, og det synes jeg er interessant – det har desværre ikke spillet så stor en rolle i dagens debat, men jeg kendte godt dokumentet i forvejen – for sikkerhedsgodkendelse er noget, der sker både i militæret og i politiet, men også i forbindelse med forskellige poster inden for den offentlige administration, og når der er en registrering på folk, er det ret givet, at det også i nogle tilfælde har ført til, at de ikke har kunnet få en sikkerhedsgodkendelse og dermed heller ikke har kunnet få den stilling, som de ellers var selvskrevne til at få.

Så selvfølgelig har det haft konsekvenser. I hvert fald kan man sige, at det med stor sandsynlighed har haft konsekvenser, og også derfor – ikke af hensyn til mig, men af hensyn til mange andre mennesker – bør vi selvfølgelig have den undersøgelse, og jeg undrer mig lidt over, at CD ikke kan se det.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er nu ked af, at hr. Frank Aaen undrer sig, for jeg synes, jeg har forsøgt at forklare, hvorfor vi ikke vil. Og så håbede jeg, at de argumenter var gode nok til, at man i hvert fald kunne forstå vores synspunkt, selv om man ikke var enig i dem.

Om sikkerhedsgodkendelser vil jeg godt sige, at jeg synes, det er helt legitimt, at man også kigger på de her ting. Og i mit første indlæg nævnte jeg med vilje ikke, hvad man bruger dem til; dér brugte jeg ikke de eksempler på sikkerhedsgodkendelser, for det er da naturligt, at man i et demokrati siger: Jamen kære venner, ville det være en særlig genial idé, at mennesker, der f.eks. i deres formålsparagraf har det formål at omstyrte samfundet, skulle have en nøgleposition i forsvaret?

Og jeg ved ikke, om den bestemmelse stadig væk er opretholdt, men på et tidspunkt kunne man vel heller ikke som rocker blive medlem af hjemmeværnet, og det er vel også rimeligt nok, for der er vel visse grænser for, hvad et demokrati skal finde sig i.

Til fru Line Barfod vil jeg godt sige: Ja, der er mange ting, jeg ikke ved, men det overgås kun af én ting, og det er åbenbart det, fru Line Barfod ikke ved. Men hun gætter sig til gengæld til en uendelig masse ting og har en masse